

Hannu Tourun jalkapallovisiot:

Organisaatiot kuntoon ja asenteet kohdalleen

Nuo otsikossa mainitut ajatukset toistuvat useaan otteeseen Hannu Tourun sanomina, kun juttelemme kauden kynnyksellä suomalaisen jalkapalloilun keskeisimmistä haasteista. Eikä näiltä toiveilta vältty KPV: kaan, jonka edustusjoukkueen valmennuksen päävastuun hän otti vastaan tammikuun alussa takanaan runsaat kaksi vuosikymmentä päätoimisena valmentajana viidellä eri sarjatasolla ja sitäkin ennen muutama vuosi pelaaja-valmentajana. – Urheilu on määrännyt minun elämäni ja mukana on tarkoitus olla niin kauan kuin hyväksytään ja koen, että minulla on lajille vielä annettavaa ja itselläni kunnianhimoiset tavoitteet. Tässä ammatissa kokemuksesta on suuri apu ja voimavara, kun toimii nuorten energisten huipulle tähtävien urheilijoiden kanssa, kiteyttää Hannu Touru oman elämänpolunsa.

Hän kertoo kiinnostuksensa jalkapalloiluun alkaneen Turussa pihapotkinnasta isompien poikien kanssa, kun oli kova halu päästä peliin mukaan. Jääkiekokin oli vaihtoehtoisena lajina hänellä aina armeijaikänsä saakka, mutta koska jalkapalloilun harjoitusmahdollisuudet olivat paremmat, niin laji voitti Hannun puolelleen.

Omalle pelaajauralle edustusjoukkueetasolla, B-ikäisenä aloittaneena, tuli mittaa kunnioitettavat 17 vuotta, kunnes mielenkiinnon painopiste siirtyi lajin syvempään pohdintaan, ja siirtyi 29 vuotiaana pelaajavalmentajaksi, mistä valmentajaura alkoi.

Hannu Touru myöntää suomalaisen jalkapalloilun menneen eteenpäin kansainvälisessä vertailussa.

– Tämä käy ilmi etenkin pallon käsittelytaidoissa, mutta ei välttämättä fyysisessä puolella. Pelaajien tahtotilassa, asenteissa ja varsinkin pelin ymmärtämisessä on vielä tehtävää, mutta on huomattava liigan nuortuneen. Ulkomailla pelaa monta joukkueellista parhaitamme ja se tuntuu omista sarjoissamme.

Ehkä liiga oli ennen tasokkaampi, kun siellä pelasi Suomen parhaat pelaajat, arvelee Hannu Touru.

Suomalaisen seuran tulevaisuudessa hän näkee silti valoa. – Meillä on paljon lajille innostuneita, jotka resurssien rajallisuudesta huolimatta jaksavat uskoa jalkapalloilun parempaan tulevaisuuteen. Tietoa meillä on aivan riittävästi, mutta seuraa pitäisi ajatella liiketoiminnallisen mallin mu-

kaan. Ehkä meillä Suomessa on tähän kehitettävä aivan oma mallimme.

Junioripuolella Hannu Touru näkee suurimpana ongelmana pätevien valmentajien puutteen ja kaipaa tähän entisiä pelimiehiä mukaan. – Lapset tulevat mukaan 5-6 vuoden iässä ja seuraavien kymmenen vuoden aikana heille annetaan perusopetus, mutta raakileita tulee edelleen liikaa. B-nuori ei ole välttämättä liian nuori edustusjoukkueeseen, mutta ei pidä myöskään odottaa liian paljon liian nopeasti. Yksi harjoitusvuosi isoisten kanssa on hyvinkin paikallaan. Kokkolassa jalkapalloilu on selvä yksöslaji ja lahjakkaimmat tulevat lajin pariin. Valitettavasti organisaatio ei ainakaan vielä ole pystynyt innostamaan riittävästi valmentajiksi entisiä aktiivipelaajia, jolloin niin tärkeän taidon opetus olisi helpompaa, tässä on hyvä haaste seuralle.

Hannu on tehnyt valmennustyön pääasiassa miesten parissa, mutta esimerkiksi KPV:ssä hän on lupautunut olemaan myös juniorivalmentajien kuulutavana. Itse hän määrittelee näkevänsä ”tulevan pelimiehen”, jos tällä on hyvä pallon käsittelytaito ja pallottomana liike kentällä. Vapaamatkustajat erottuvat aika pian.

Kun keskustelu siirtyy Palloliiton toimintaan, käy Hannun ajatuksista ilmi, että sieltäkin löytyy kehittämiselle sijaa. – Kaikille ei ole siltä suunnalta annettavaa eli senkin organisaation toimintaa pitäisi harkita perusteellisesti. Hyvää on se, että pelikautta on pidennetty, lämmitettävien kenttien ja hallien rakentamista on kannustettu ja tuettu.

Vaihdamme muutaman sanan tämän kauden pelaajamateriaalista. – Niko ja Paco muodostavat hyvän topparikaksikon, joiden uskon pystyvän korvaamaan Henkan menetyksen. Joukkueessa on sekoitus erilaisia persoonia, joilla on taitoa, nopeutta ja fyysistä vahvuutta. Näillä avuilla pyrimme pelamaan aktiivista ja nopeaa jalkapalloa. Mielestäni se on hyvin koottu ja nyt on vain saatava palaset loksautamaan paikoilleen, sanoo Hannu ja myöntää keskustelevänsä näistä asioista paljon toisen valmentajan Arto Halosen ja joukkueenjohtaja Olli Mäntylän kanssa, vaikka lopullisista ratkaisuista vastaa hän yksin.

Kun kutsu Kokkolasta kävi, kertoo Hannu miettineensä asiaa tovin. Työ kiinnosti, täällä on paljon tuttuja jalkapallomiehiä, seutukunta aikai-

Arto Halonen ja Hannu Touru kantavat päävastuun edustusjoukkueen menestyksestä.

semmita vuosilta tuttua, on melko hyvät olosuhteet lajille, minut on otettu hyvin vastaan ja KPV on seura, jolla on perinteitä ja innostunutta halua mennä eteenpäin asettamalla liiga tavoitteeksi toki resurssit tunnustaen, niin vastaus oli useampien yhteydenottojen jälkeen selvä. Organisaatioissa on kuitenkin kehittämisen paikka liigatasoisiksi, koska viime kädessä kilpailu suoritetaan kuitenkin organisaatioiden välillä, korostaa Hannu kokemansa perusteella.

Lopuksi utelen Hannulta hänen suosikkipelaajiaan. Yhtä nimeä hän ei nosta esille,

mutta eri pelipaikoilta nousevat nimet Franco Baresi puolustukseen, Johan Cruyff keskikentälle ja Jurgen Klinsman hyökkääjäksi.

Koska on toistaiseksi vuoden sopimuksesta kyse, niin perhe jäi edelleen Turkuun, missä tyttäristä Hille työskentelee hotellialalla ja Salla opiskelee AMK:ssa konditoria-alalla. Pyrkimyksenä Hannulla on kerran viikossa piipahtaa ”tällt puole jockey”, jonka Hannu vahvistaa käsittävän tuomiokirkon puoleisen osan Aurajoen hallikomasta kaupungista.

Kokkola kaupunkina muis-

tuttaa Hannu mielestä paljon Raumaa. – Molemmissa on onnistuttu säilyttämään vanhaa kaupungin rakennuskulttuuria ja kaduilla tapaa ihmissläheisyyttä. Kokkola on aivan riittävän suuri kaupunki menestyäkseen korkealle suomalaisessa jalkapalloilussa, on Hannun varma mielipide.

Juttutuokio Hannun kanssa ajoittui viikolle ennen sarjauudinnasta ja tarkoituksella jätin osan ”pelaajaruudinnasta” ja joukkueen visioista muun median, ja syksyn Pallo-Veikon käyttöön.

vote

Hannu Touru

Syntynyt: Turussa helmikuussa 1952. Suku tunnettiin ennen nimellä Rosenberg lähtökotinaan Satakunnassa Kiukaisten ja Köyliön alueet.

Ammatti: aloitti sähköasentajana ja jalkapallovalmentajana vuodesta 1989.

Perhesuhteet: aviopuoliso Arja työvoimaneuvoja ja tyttäret Hille sekä Salla.

Harrastukset: perhe, jalkapallo, kuntoilu ja ruoanlaitto.

Valmentajakoulutus: JVK 1986, Pro JVK 1988, Pro JVK (UEFA Pro Lisense 2003).

Pelaajaura: Turun Weikkoihin 9-vuotiaana ja myöhemmin Hirvensalon Heitossa ja Turun Pyrkivässä kaksi kautta mestaruussarjaa ja neljä kautta I divisioonaa. **Valmentajana:** Hirvensalon Heitossa 3 ja 2 div.,

TuTo:ssa 2 ja 1 div., Rauman Pallossa 2 div., Jarossa 1 div. ja liiga, MP:ssa liiga, VPS:ssa liiga, KTP:ssa liiga, FC Hämeenlinnassa 1 div. ja liiga ja nyt KPV:ssa. Lisäksi piirikouluttajana ja kauppaopiston jalkapalloluokan valmentajana.

Valmentajasaavutuksia: Hirvensalon Heiton nousu 3 divisioonasta Kakkoseen, TuTo:n nousu Ykköseeseen sekä Jaron ja FC Hämeenlinnan nousut Veikkausliigaan.

SM-mitaleita: 1992 SM-cupin hopea ja SM-halli hopea/Jaro, 1993 SM-halli kulta/Jaro, 1997 SM-hopea ja Liiga-cup hopea/VPS, 1998 SM-hopea/VPS, 1999 Liiga-cup hopea/KTP, 2001 Ykköscup kulta/FC Hämeenlinna.

Palkitsemisia: vuoden lupaava valmentaja 1990, vuoden koplavalmentaja 1991 (lehdistön valitsema), Vaasa piirin vuoden valmentaja 1997 ja 1998.